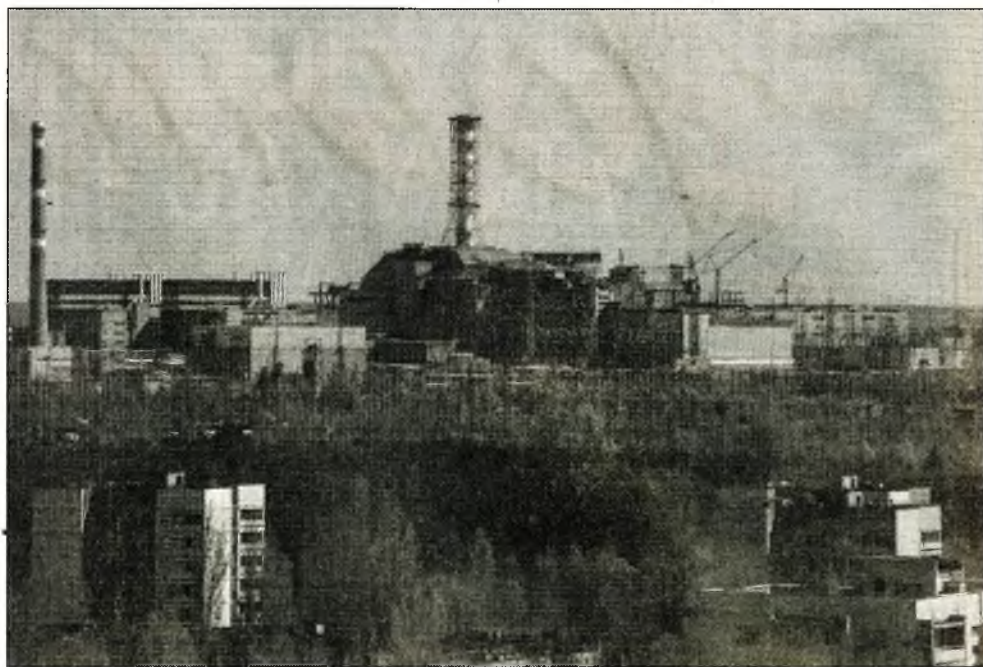

ЩО НАМ ГОТУЄ РІК ПРИЙДЕШНІЙ?

Прогнозувати майбутнє, особливо коли мова йде про такі серйозні речі, як перспективи життєдіяльності Зони відчуження, досить складно. Проте 2011 рік – непростий, це 25-й рік від тої квітневої ночі 1986-го, коли наша планета здригнулася від вибуху 4-го реактора Чорнобильської АЕС. Що він принесе нам, чи можна очікувати якихось позитивних змін? Щоб дізнатися про це, наші кореспонденти спілкувалися у форматі блиц-інтерв'ю з провідними фахівцями Міністерства надзвичайних ситуацій України. Зокрема, їм були адресовані такі запитання: **Що Ви очікуєте від 2011 року, року, який Президент Віктор Янукович оголосив роком вирішення проблем Чорнобиля в Україні?** **Двері Чорнобильської зони відчуження відкриті – Ваші прогнози.** **Що б Ви хотіли побажати нашим читачам у новому 2011 році?**

Холоша Володимир Іванович, Голова Державного агентства України з управління Зоною відчуження

Мої сподівання від 2011 року такі ж, як у Президента України – щоб усе задумане щодо чорнобильських програм успішно здійснилося. Що стосується Чорнобильської зони відчуження, то не слід легковажити режимністю її роботи. Відкриті двері до Зони відчуження – це лише алегорія, а безконтрольно туди ніхто не потрапить. З іншого боку, ми зробимо все, аби надати можливість бажаючим ознайомитися з цією територією та розташованими на маршруті об'єктами, забезпечивши при цьому належний рівень безпеки.

Щастя всім, здоров'я, родинного замирення, добра й любові!

Бобро Дмитро Геннадійович, начальник Державного департаменту – Адміністрації зони відчуження і зони безумовного (обов'язкового) відселення

Головними завданнями наразі є спорудження нового безпечного конфайнменту (НБК) і сховища відпрацьованого ядерного палива (СВЯП-2). Очікується, що ці об'єкти із фази проектування перейдуть у фазу реального будівництва. Для цього потрібно, передусім, вирішити питання щодо наявності потрібних коштів, котрих повинно вистачити на всі без винятку роботи, передбачені технічними завданнями й проектною документацією. У цьому сенсі важливо забезпечити якомога ширше залучення до фінансування чорнобильських програм і зарубіжних донорів. За таких умов можна сподіватися на вчасну і якісну реалізацію згаданих проєктів.

Ще одна, так би мовити, віха. Саме в період, коли відзначатимуть 25-ті роковини Чорнобильської трагедії, ми плануємо перейти на новий, складніший, рівень завдань – від ліквідації наслідків аварії до фази відновлення та розвитку. Зокрема, один із напрямків, що заслуговує на глибше опрацювання, це технології, що дадуть синергетичний ефект. Наприклад, спалювання деревини з метою отримання теплової та електричної енергії може дати не тільки певний економічний ефект, а ще й значною мірою зменшити радіаційне забруднення довкілля. Механізм досить простий: сажа, що виділяється під час горіння деревини, буде затримуватися на фільтрах, звідки її зручно збирати для подальшої утилізації. Зменшивши викиди радіоактивних речовин у довкілля, ми зробимо вагомий внесок у покращення екологічної ситуації в нашій країні, отримаємо дешеву енергію та суттєво зменшимо обсяг радіоактивних відходів, що підлягають захороненню.

Щодо "туризму". Заходи, здійснювані Міністерством і Департаментом, а також Державним підприємством "Агентство "Чорнобильінтерінформ", спрямовані, передусім, на створення можливостей для відвідування Зони відчуження зацікавленими громадянами України та іноземними гостями. Такі поїздки, на нашу думку, сприятимуть кращому розумінню сьогодення Зони та її майбутнього. З іншого боку, ми недвозначно даємо зрозуміти, що Зона відчуження – не звичайний майданчик для розваг, а режимна територія. Адже з радіацією не жартують. Про реальний стан радіаційної безпеки ми мусимо завжди знати та інформувати наших відвідувачів. Саме поширення знань про радіацію та засоби захисту від неї є однією з найважливіших складових ознайомчих поїздок у Зону.

Стосовно прогнозів: якщо зараз протягом тижня Зону відвідують десять – двадцять осіб, то найближчим часом ця кількість може суттєво збільшитися. Сподіваємося, що це не будуть лише іноземці та представники наукових установ чи засобів масової інформації. Там захочуть побувати і колишні мешканці, виселені після аварії на ЧАЕС, і їхні нащадки, які народилися вже на інших теренах, але прагнуть побачити рідну землю та вклонитися могилам пращурів. Ми розраховуємо на доброзичливу медіа-підтримку цього проєкту, відводячи важливу роль "Агентству "Чорнобильінтерінформ".

Хочу побажати всім міцного здоров'я, щастя, а ще – державної підтримки.

Линник Світлана Олексіївна, директор Державного департаменту у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи МНС України

– Наступний рік для всіх, чії долі зачепила сумна трагедія 1986-го, має бути багатим на події та благородні справи, оскільки 2011-й проголошений Віктором Януковичем роком вирішення проблем Чорнобиля. Щодо подій, то існує низка доручень Президента України та Кабінету Міністрів України з нагоди 25-х роковин Чорнобильської катастрофи, відповідно до яких на державному рівні в Києві планується проведення 20-22 квітня 2011 року Міжнародної науково-практичної конференції "Двадцять п'ять років Чорнобильської катастрофи. Безпека майбутнього". Також готується Національна доповідь з цієї

нагоди та видання Атласу радіоактивного забруднення території України. Заплановане проведення й пам'ятних заходів, зокрема, організація відвідувань родичами могил загиблих учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС на Митинському кладовищі, що в Москві, та закладення меморіального парку "Пам'ять Полісся" в місті Чорнобилі, присвяченого пам'яті мешканців населених пунктів, евакуйованих у зв'язку з Чорнобильською катастрофою, тощо.

Щодо благородних справ, тобто вирішення чорнобильських проблем, то в наступному році, згідно з Указом Президента "Про заходи, пов'язані з роковинами Чорнобильської катастрофи", планують особливу увагу приділяти поліпшенню медичного забезпечення, оз-

доровленню громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, та придбання для них ліків. У планах і будівництво (придбання) житла для відповідних категорій постраждалих. А ще – вирішення питань радіаційного захисту населення та екологічного оздоровлення забруднених територій тощо.

Однак, попри це, дуже хотілося б, щоб ліквідатори та постраждалі від чорнобильського лиха не лише в 2011-му, а й у подальші роки відчували до себе увагу з боку держави й українського суспільства. Ці люди по-

винні переконалися, що й після визначення квітневої трагічної дати про них ніхто не забув. Сподіваюся, що в 2011 році Міністерство праці та соціальної політики України зробить усе, аби збільшити межі пенсій та інших виплат "чорнобильцям".

До речі, міжнародні організації через власні об'єктивні та суб'єктивні причини також не можуть матеріально допомагати нашим постражданим. Тому їхня допомога стосується лише гуманітарної сфери (навчання). Однак для "чорнобильців" це теж добре, оскільки їх навчають, як жити та правильно поводитися на радіаційно забрудненій території. І МНС України продовжуватиме робити все, щоб підтримати цих людей. Представники нашого Міністерства є практично в усіх комісіях. Ми завжди на боці постраждалого населення, оскільки не тримаємося осторонь чорнобильських проблем.